

[Alfred Jensen.]

at regeringen har udarbejdet et lovforslag, der gør det muligt for kasserne at udbetale dem, der har haft den længste ledighed, en ekstrahjælp, men vi ser med bekymring på, at man ikke har været opmærksom på de ulemper, der var ved de tidligere ordninger, samt at man ikke vil give kasserne dækning. Da jeg forstår, at lovforslaget skal behandles i et udvalg, vil jeg opfordre til, at man dér også rejser spørgsmålet om at give kasserne dækning, hvad enten man deler beløbet, som vi har foreslået, eller i hvert fald laver en graduering, således at de, der har 70, 75 eller 80 dages ledighed, også får mulighed for at få denne hjælp. Jeg har ikke noget ønske om, at dette lovforslag skal forsinkes her i tinget, hvorfor jeg opfordrer udvalget til at arbejde så hurtigt som muligt, således at vi allerede i næste uge kan gøre forslaget færdigt og de arbejdsløse omgående kan få denne håndsrækning, som de dog kun får takket være, at de selv har rørt på sig i denne vinter. Jeg må nok sige, at det ser noget ejendommeligt ud, at vi i år skal vente på lovforslaget indtil den sidste folketingsdag i finansåret, medens vi de andre år har kunnet få forslag af denne art frem allerede i januar måned. Det er dog aldeles urimeligt, og det er utilfredsstillende for de arbejdsløse — ja, også for tinget.

Aksel Larsen: Den højtærede minister skal naturligvis ikke have utak for, at han har fremsat sit lovforslag. Jeg vil dog føje til, at det havde været bedre, om dette lovforslag var kommet noget tidligere. Det er noget sent at komme med det, så det først kan blive gennemført og hjælpen først kan blive udbetalt efter den 1. april. Praktisk talt hvert eneste år har man hen på vinteren eller tidligt på foråret måttet give de arbejdsløse en eller anden form for ekstrahjælp, så man måtte dog vel vente, at noget sådant også ville ske i år. Betingelsen for at få denne hjælp var i reglen, at de pågældende skulle have gået ledige i mindst 90 dage efter 1. oktober.

Jeg synes altså, vi har ventet lovlig længe på, at regeringen skulle tage sig sammen og komme med et lovforslag, men jeg er fuldstændig klar over, at hvis ikke regeringen selv kommer med lovforslag på

dette område, bliver der ikke gennemført noget, ligegyldigt hvilke andre lovforslag der måtte være fremsat; det er en gammel skik. Jeg vil naturligvis støtte dette lovforslags gennemførelse; men jeg er ikke sikker på, at det er rimeligt at lade kasserne afholde udgifterne. Jeg vil bede den højtærede minister oplyse tinget om, hvorvidt kasserne har råd til det. Der er forskellige formueforhold i de forskellige arbejdsløsheds-kasser, og ved tidligere lejligheder har staten helt eller delvis refunderet kasserne udgifterne ved en sådan ekstraordinær hjælp. Jeg vil gerne have at vide, om arbejdsløsheds-kassernes status er således, at de ikke behøver at få nogen refusion. Samtidig vil jeg dog tilføje, at jeg anser det for rimeligt under alle omstændigheder at give dem refusion, for ved at tage pengene af kasserne forringer man i hvert fald disses likviditet, og det kan få følger for kommende arbejdsløshedsperioder; så vidt jeg ved, vil hele denne historie komme til at koste 5-6 mill. kr. Jeg synes, at med det statsbudget, vi har, burde staten have råd til at afholde disse udgifter.

Til slut har jeg endnu et spørgsmål, nemlig spørgsmålet om de ikke-arbejdsløshedsforsikrede. Jeg ved ikke, hvor mange det drejer sig om, men jeg går ud fra, at der er en del, som helt eller delvis uden egen skyld ikke står i en arbejdsløsheds-kasse, og som også har gået ledig i 90 dage eller mere i vinterperioden. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede minister, om han ikke har tænkt sig, at der skulle gøres noget for denne kategori; det kan ikke klares ved, at man giver arbejdsløsheds-kasserne tilladelse til at udbetale til deres medlemmer.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker for den velvillige behandling, lovforslaget har fået. Det kan synes påfaldende, at vi efter en vinter med en så forholdsvis ringe arbejdsløshed — det har været et af de bedste beskæftigelsesår i mands minde — alligevel åbner adgang for en særlig understøttelse til langvarigt arbejdsløse. Det er imidlertid en kendsgerning, at den eksisterende arbejdsløshed i nogen grad er koncentreret i særlige geografiske områder, de såkaldte arbejdsløshedsøer. Her og dér er der en arbejdsløshedsprocent på 25. På